

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 15. april 2009
Sags nr.: 0903081
Sagsbeh.: SUMJVB / Sundhedspolitisk kontor
Dok nr.: 25836

Besvarelse af spørgsmål nr. 345 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 5. marts 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jonas Dahl (SF).

Spørgsmål 345:

"Hvilke kommentarer har ministeren til oplysningerne i Information den 2. marts 2009 om, at patienter med privat sygeforsikring kommer foran i køen på de offentlige sygehuse?"

Svar:

Dagbladet Information bragte den 2. marts 2009 en artikel om læger, som både arbejder på privathospital og et offentligt hospital, og som hjælper patienter, som er forundersøgt på privathospitalet, frem på ventelisten på det offentlige hospital på bekostning af andre patienter. Fremgangsmåden bekræftes desværre fra flere sider.

Denne fremgangsmåde finder jeg aldeles uacceptabel og i strid med det princip om *lige adgang* til behandling i det offentlige sundhedsvæsen, som er fastlagt klart i sundhedsloven.

Det følger af grundlæggende forvaltningsretlige principper, at patienter, som er henvist til behandling på et offentligt sygehus, skal prioriteres efter behov. Patienter med samme behov skal prioriteres lige. I praksis betyder det, at patienter med samme behov skal behandles i den rækkefølge, som deres henvisninger modtages på et sygehus, mens patienter, som har større behov for det ud fra en faglig vurdering af patientens samlede situation, skal rykkes frem på ventelisten.

Patienter, som har fået foretaget forundersøgelse på et privathospital, og derefter er henvist til sygehusbehandling, skal naturligvis også indplaceres på ventelisten efter disse principper, hvad enten forundersøgelsen er betalt af det offentlige, af patienten eller en sundhedsforsikring.

Læger på offentlige sygehuse, som prioriterer anderledes og hjælper patienter fra privathospitaler, som de f.eks. selv er engageret i, frem i køen på et offentligt hospital, handler i strid med deres pligter som offentligt ansatte læger.

Det er en vigtig ledelsesopgave at sikre, at de offentligt ansatte udøver deres beføjelser og disponerer de ressourcer, de har til rådighed, i overensstemmelse med de nævnte principper.

Jeg har derfor skrevet til formanden for Danske Regioner og opfordret til at regionsrådene overvejer, om der er behov for at stramme op og præcisere, hvad der gælder på dette område, ligesom jeg har bedt Lægeforeningens formand overveje at markere dette over for lægestanden.